सुवर्गमेव ताभ्यां यजमानोऽवरुन्धे" इति। तयोर्मन्त्रयोस्तस्य च पृथिवी महिमा तस्य तयोर्महिमेत्यभिधानान्महिमनामत्वं। स्वर्गस्य पूज्यत्वान् महःशब्दाभिधेयत्वम्। तद्धोमेन स्वर्गप्राप्तिः॥

(११) ब्रह्मवर्चसमन्त्राणां तात्पर्यं दर्शयति। "आ ब्रह्मन् ब्राह्मणो ब्रह्मवर्चसी जायतामिति समस्तानि ब्रह्मवर्चसानि जुहोति। ब्रह्मवर्चसमेव तैर्यजमानोऽवरुन्धे" इति। ब्रह्मवर्चसशब्दयोगान्मन्त्राणां तन्नामत्वं। प्राणभृत् उपदधातीति न्यायेनैकस्मिन्नेव मन्त्रे तल्लिङ्गसमवायेऽपि सर्वेषां तन्नामत्वं दर्शयितुं समस्तशब्दप्रयोगः। तेन होमेन ब्रह्मवर्चसप्राप्तिः॥

(१२) अनुवाकान्तरतात्पर्यं दर्शयति। "जज्ञिवीजमिति जुहोत्यनन्तरित्यै" इति। वीजमुत्पाद्यतामित्युक्त्वा धान्यादीनां नैरन्तर्यं सिद्ध्यति॥

(१३) सन्नतिमन्त्राणां तात्पर्यं दर्शयति। "अग्नये समनमत् पृथिव्यै समनमदिति सन्नतिहोमाञ्जुहोति। सुवर्गस्य लोकस्य सन्नत्यै" इति। 'समनमत्', इति शब्दसद्भावात् सन्नतिनामत्वं। तद्धोमेन स्वर्गस्य सन्नतिप्राप्तिर्भवति॥

(१४) संहितायामनाम्नातं मन्त्रद्वयमुत्पाद्य व्याचष्टे। "भूताय स्वाहा भविष्यते स्वाहेति भूताभव्यौ होमौ जुहोति। अयं वै लोको भूतं॥ ५॥ असौ भविष्यत्। अनयोरेव लोकयोः प्रतितिष्ठति। सर्वस्याप्त्यै। सर्वस्यावरुध्यै" इति। भूलोकस्य पूर्वमेव लब्धत्वात्तद्भूतत्वं, स्वर्गस्यैतत्परं लभ्यत्वाद्भविष्यत्त्वं, तद्धोमेन